

На 26 април 2013 г. научно жури присъди на **доц. д-р Дафина Генова** научната длъжност **професор**. Дафина Генова е завършила специалност английска филология в СУ “Св. Климент Охридски”. От дълги години е преподавател в катедрата по англицистика и американистика във ВТУ. Понастоящем води следните задължителни и избираеми курсове в бакалавърските програми: семантика, лингвистика на текста, психолингвистика, лингвистични теории за хумора и комуникативни стратегии и реклама. Води и следните задължителни и избираеми дисциплини в три магистърски програми: семантика, лингвистика на текста, анализ на дискурса, прагматика и когнитивна лингвистика.

Научните интереси и публикации на проф. Генова са в областта на прагматиката на езика, като през последните години те са изцяло в областта на вербално изразения хумор във вица. Има и публикации върху някои от общите за прагматиката и философията на езика теми. Написала е над четиридесет студии и статии в български реферирани специализирани списания, както и статии в сборници от конференции у нас и в чужбина. Приносните моменти в публикациите в областта на прагматиката са по отношение на референцията, изводимостта и лъжливите изказвания.

Проф. Генова е била редактор на сборниците: *Лингвистика на текста* (1995), *Съвременни постижения на филологическите науки и университетското обучение по чужд език* (2003), *Philosophy between Old and New Values* (2003), *Challenges Facing Philosophy in United Europe* (2004) и *Хуморът: прочити, практики, техники* (2013). Автор е на две монографии: *За репрезентацията на значението и употребата на езика* (1997) и *Studying Humor Seriously* (2011), като последната може да се използва и при обучението на студенти.

Най-голям принос за българската англицистика представлява *Studying Humor Seriously* (2011). В нея проф. Генова защитава тезата

за интердисциплинарно описание на хумора във вица от лингвистична, когнитивна и социологична гледна точка като необходим минимум. В монографията се анализират семантичната, синтактичната и прагматична двузначност, използвани в текста на вица. Анализират се и техниките, използвани в поантата на вица за постигането на ефекта на смешното, социално значимото имплицитно (и по-рядко срещаното експлицитно) послание на вица, комуникативните стратегии и цели на говорещия, както и приемането или отхвърлянето на вица от неговия реципиент. Принос представлява и анализът на забранения политически виц при тоталитарната държава. Посочват се аспектите, които го отличават както от останалите вицове, така и от политическите вицове при демократичното общество. Поддържа се тезата, че рязко разграничение между сериозния и несериозния дискурс няма (за разлика от общоприетото схващане) и че поради функцията, която забраненият политически виц изпълнява при тоталитарната държава – да изрича политически забраненото – сравнение с останалите видове вицове, той е ситуиран най-близо до сериозния дискурс в докато абсурдните вицове са максимално отдалечени от него.

През 1983 г. проф. Генова е била на дългосрочна специализация в Лондонския университет, а през 2003 г. е спечелила на конкурсно начало стипендия за професионална квалификация на фондация Фулбрайт с проекта си *Micro- and Macro-context in the Creation and Appreciation of Humor in Talk* в университета “Пардю”, щата Индиана, САЩ. Като преподавател по програма Еразъм е изнасяла лекции в университетите в Улвърхемптън, Анкара, Коимбра, в Латвия, Лисабон и Сарагоса.

На 29 май 2013 г. на **д-р Пепя Петрова Лунгарова** бе присъдено научното звание **доцент**. През 1975 г. тя завършва специалността класическа филология в СУ “Климент Охридски” (с втора специалност Френски език). През 1975–1977 г. работи като асистент по латински език в Медицинския факултет в гр. Плевен. От 1977 г. е преподавател по старогръцки, библейски гръцки и латински език в катедра “Класически и източни езици и култури” към Филологи-